

Stævningsmændene. Jeg aner ikke, hvem der er Stævningsmænd, og jeg aner endnu mindre, hvor langt de bo fra den Mand, der skal stævnes. En Bestemmelse som denne forekommer mig aldeles upraktisk, og den er efter min Mening ogsaa ufor- nøden og aldeles ikke paakrævet af de hid- til gældende Forhold. Det er vistnok nu Regelen, at der ansættes Stævningsmænd i alle Kommuner, og saa maa Stævningsmæn- dene virkelig finde sig i, at de i det ene Tilfælde kunne have det Held at skulle forkynde Stævningen for deres Nabo, saaledes at de kun behøve at gaa et Par Skridt, medens de i det andet Til- fælde maa gaa langt, det ene maa bøde paa det andet.

I § 67 er der fastsat en Betaling for de Mænd, som af Fogeden benyttes som Vidner, og den er sat til 1 Kr., for hver Gang Retten sættes. Det er fuldkommen rigtigt, der er ikke noget at sige til, at de faa 1 Kr. hver for deres Virksomhed ved Fogedforretninger, som jo kræve en pas- sende Tid og Arbejde fra deres Side. Men det, som forekommer mig at være overset, er, at der i ikke faa Tilfælde udspinder sig en Procedure for Fogedretten med Udveksling af Indlæg, Udsættelse osv., som er meget langvarig, og hvor der ikke sker andet end Indlægs Fremlæggelse fra den ene Side; der føres et Par Linier til Proto- kollen, og saa skulde Vidnerne have 2 Kr. for at overvære denne Tilførsel til Proto- kollen, medens Statskassen ikke faar en eneste Øre for sin Ulejlighed. Dette fore- kommer mig ikke naturligt, og jeg kan heller ikke tro, det er Meningen, at man i disse Tilfælde skulde give dem 2 Kr., hver Gang Retten sættes.

Man vil maaske finde, at de Bemærk- ninger, jeg her har fremsat, ikke ere meget betydelige. Det mener jeg heller ikke, de ere, men jeg har dog ment at burde fremsætte dem til Overvejelse ved Sagens videre Behandling.

Goos: Det Lovforslag, som her er til Forhandling, er jo Forslag til Lov om Rets- afgifter, men jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig at udtale mig og- saa om de to følgende Lovforslag paa Dags- ordenen, da de Bemærkninger, jeg har at gøre, ramme dem alle tre. Sagen er den, at disse Lovforslag staa i nøjeste Forbin- delse med den vedtagne Lov om Rettens Pleje, idet disse Emners Ordning er saa at sige Betingelsen for, at Loven om Ret- tens Pleje kan træde i Kraft. Selvfølgelig maa disse tre Forslag altsaa nyde Fremme,

og Fremme blev dem ogsaa til Del i for- rige Samling. Naar vi ikke — jeg var jo Formand for Udvalget — kunde føre disse Forslag til Ende, laa det i Omstændig- hederne, Omstændigheder, som ramme alle tre Lovforslag, men dog mindst Lovfor- slaget om Retsafgifter, nemlig dette, at vi her til Dels befinde os paa en Grund, hvor- det tekniske Forarbejde svigter. Det gør det jo netop ikke ved Forslaget til Lov om Retsafgifter, thi det holder sig, som ogsaa af den foregaaende Taler bemærket, nær op til det af Procescommissionen i sin Tid udarbejdede, og de forskellige Æn- dringer, som det ærede Medlem antydede, ere ikke af den Beskaffenhed, at de ikke havde kunnet føres frem og bringes til endelig Afgørelse i Udvalget i forrige Sam- ling. Men dette, at et tidligere forelig- gende officielt Grundlag svigtede, gælder i noget højere Grad Lovforslaget om Løn- ninger, simpelt hen paa Grund af Tids- forholdene, og et af dette Tings Udvalg i forrige Rigsdagssamling udarbejdet privat Lovforslag om disse Spørgsmaal blev jo ikke fremmet, idet en midlertidig Bestem- melse, som sigtede til Ordning af disse Lønningsforhold, fandt sin Plads i Loven om Rettens Pleje. Her var der jo at gøre en Sammenligning mellem de forskellige foreliggende Forarbejder under Hensyn- tagen til de højst forandrede Livsforhold, som imidlertid ere komne til Stede, og dette Arbejde var der ikke Lejlighed til at bringe til Ende. Men ganske særlig gjaldt det om det tredje Lovforslag, nemlig For- slag til Lov om Politistyrken udenfor Kø- benhavn. Der svigtede, paa Grund af det forandrede Indhold af Loven om Rettens Pleje i Forhold til de i tidligere Perioder fremkomne Forslag, det ældre Grundlag ganske. Den var tagen op af Ministeriet saa at sige fra nyt af og paa bar Grund, og det blev altsaa en Opgave for Udval- get at prøve, om disse nye Tanker, eller Tanker paa et nyt Grundlag, vare holdbare og tilstrækkelige. Det viste sig da ogsaa, at der udenfor Rigsdagen i betydelige Kredse af sagkyndige var væ- sentlige Indvendinger at gøre imod dette Lovforslag, Indvendinger, som Udvalget dels fik skriftligt meddelte, dels gav de paagældende Lejlighed til at udtale sig om og motivere. Dette Lovforslag, som altsaa blev Hovedgenstanden for Behand- lingen i Udvalget i forrige Samling, kunde vi ikke føre til Ende, saa meget mindre, som — hvad der ogsaa er nævnt i Rege- ringens Bemærkninger til det nu fore- lagte Lovforslag — vi maatte begære for-